

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου Τήρωνος

Μοναγρούλλι - Λεμεσός

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Έτος 12ο , Αρ. Τεύχος 11ο , Αύγουστος 2019

<http://o-tiron.blogspot.com>

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος,
Μοναγρούλλι

Έτος 12^{ον} - Τεύχος 11^ο

Αυγούστου 2019

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Ίδιοκτήτης:

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος
Μοναγρούλλι –Λεμεσός

Τήλ./Φάξ: 25632879.

Έφημέριος:

Πρωτοπρεσβ. Γεώργιος Κόρτας,
Τήλ.: 97668822

Παρεκκλήσια:

(α) Αγίων Αναργύρων

(β) Αγίας Παρασκευής

Ίδιαίτερες εύχαριστίες ανήκουν στο
τυπογραφείο **Χριστάκη**

Χαραλάμπους, το οποίο ανέλαβε
τά έξοδα του μηνιαίου περιοδικού.

Στα κείμενα διατηρείται η
ορθογραφία των συγγραφέων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Έρμηνεύοντας τάς Γραφάς	3
Σημειωματάριον – Μνήμη δικαίου μετ' έγνωμίων	4
Ίστορίες από τό Γεροντικό	5
«διά πίστεως και όχι διά είδους»	6
Καλή ανησυχία, η καλή αγωνία για τον «καλόν αγώνα»	7
«Μή ξεχνᾷς ποτέ σου τό Θεό»	8
Η μεταστροφή ενός απίστου	9
Γρηγορείτε ουν και προσεύχεσθε	10
Από πού ν' αρχίζουμε την άσκηση	11
Ανακοινώσεις	12

Τον δίκαιο άνθρωπο, τον πράο,
όλοι προσπαθούν να τον σπρώξουν
στην χειρότερη θέση, να τον
αδικήσουν να τον βάλουν
στον πάτο. Αλλά όσο οι
άνθρωποι τον σπρώχνουν
προς τα κάτω τόσο ο Θεός

ΤΟ ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΕΡΜΗΝΕΥΟΝΤΑΣ ΤΑΣ ΓΡΑΦΑΣ

«τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, νυνὶ δὲ ἐφανερώθη
τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.»

(Κόλ. 1, 26)

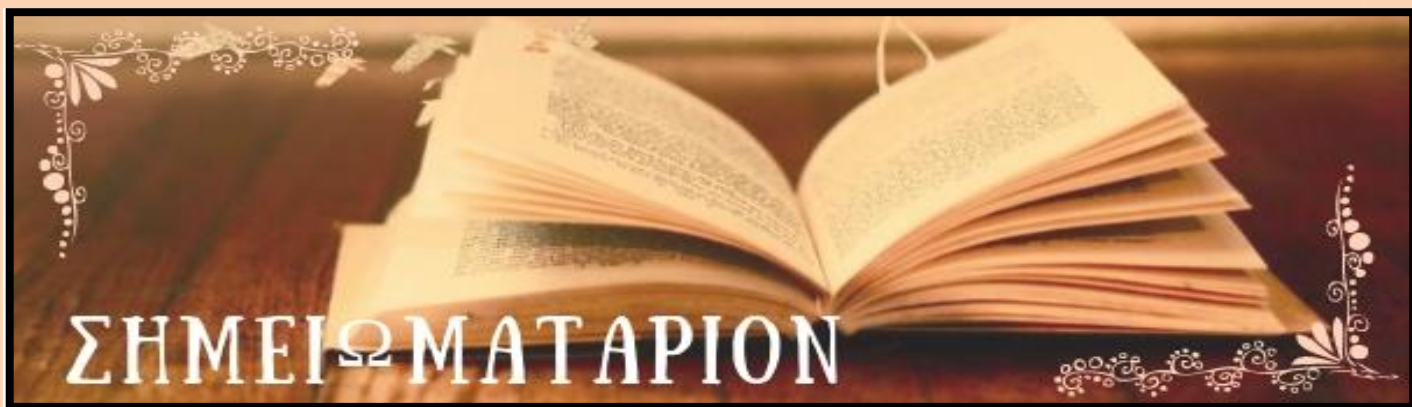
Εξηγ.: «Δηλαδή να κηρύξω την βουλήν και απόφασιν του Θεού δια την σωτηρίαν των ανθρώπων, η οποία βουλή και απόφασις ἦτο ἄγνωστος και κρυμμένη ἀπὸ την αρχήν του χρόνου και εις ὅλους τους αἰῶνας και ἀπὸ ὅλας τας γενεάς, και η οποία ἐφανερώθη τώρα με το κήρυγμα του Ευαγγελίου στους ἁγίους του Θεού, στους Χριστιανούς».

«Ἀποκεκρυμμένη (η ἐκκλησία) διὰ τοῦ Θεοῦ», ἐξαιτίας του σκότους της αμαρτίας και του θανάτου, Και τώρα; «νυνὶ δὲ ἐφανερώθη», δια του Ἰησοῦ Χριστοῦ, «τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ». Για να μη «ρίπτεται ὁ μαργαρίτης ἔμπροσθέν των χοίρων». Οι «χοῖροι» εἶναι τα πάθη, τα οποία δεν διακρίνουν τις αγιότητες ἀπὸ τις ηθικὲς ρυπαρότητες.

Το μυστήριον του Θεοῦ Λόγου ἦταν «κρυμμένο» ἀπὸ τα μη ἅγια ὄντα και «νυν ἐφανερώθη» με την ἐνσάρκωση» με την ἐνσάρκωση του Θεοῦ Λόγου, με τα πάθη Του, με τον θάνατο Του, την Ανάσταση και την Ανάληψη Του, και με την κάθοδο του Ἁγίου Πνεύματος «φανερώνεται» σαν Ἐκκλησία και παραμένει στον κόσμον σαν Ἐκκλησία.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι το θεϊκὸ αγιαστήριον, τα «ἅγια των ἁγίων που αγιάζοντας σώζει και σώζοντας αγιάζει κάθε μη ἅγιο». Εἶναι το «ἐνθεο» κατοικητήριον της Παναγίας Τριάδος, εἶναι το σῶμα της Παναγίας Τριάδος, στο οποίο διαβιώνει ο πιστός «ἐκ τοῦ Πατρὸς, διὰ τοῦ Υἱοῦ, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι».

Ἀρχιμ. Ἰουστίνου Πόποβιτς

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγνωμίων

Με το θάνατο τελειώνει η επι γης πορεία του ανθρώπου. Συνήθως σε λίγες ημέρες εξαλείφονται και τα ίχνη της διέλευσης του. Ελαχίστων ανθρώπων η μνήμη μένει.

Ο χριστιανός πολιτεύεται έχοντας ως γνώμονά του το Θεό και το θέλημα του. Βαδίζει τηρώντας τις εντολές και αποφεύγει τον κοσμικό θόρυβο. Κι ενώ εκείνος θέλει να ζει, η αρετή και η ταπείνωση του τον κάνουν γνωστό στους άλλους ανθρώπους και όταν πεθαίνει, η μνήμη του μένει. Επαληθεύεται ο λόγος της Παροιμίας «Μνήμη δικαίου μετ' ἐγνωμίων». Και όπως λέγει ο ερμηνευτής, «ὁ πραγματικῶς ἐνάρετος ἄνθρωπος καθίσταται εἰς τοὺς

περί αὐτόν ἄσβεστος καί φωτεινὴ λαμπάς, ἀληθινὴ ἐστία φωτός καί λαμπρότης, καθοδηγῶν, συμβιβάζων, νουθετῶν καί παρορμῶν αὐτοὺς εἰς ὁδοὺς ζωῆς καί σωτηρίας. Καί ὅταν οἱ δίκαιοι φύγουν ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτόν, ἀφίνουσιν ἶχνη φωτεινά της διαβάσεώς των καί τῆς ἐπιγείου σταδιοδρομίας τῶν».

Αντίθετα ο ασεβής, που περνάει τη ζωή του χωρίς φόβο του Θεού και χωρίς να ντρέπεται τους ανθρώπους, με το θάνατο του προκαλεί αίσθημα ανακούφισης και το όνομα του γρήγορα σβήνεται. «Ὅνομα ἀσεβοῦς σβέννυται».

π. Διονύσιος Τάτσης

Πέτρος: Επειδή, άγιε δέσποτα, το ανθρώπινο γένος έχει υποδουλωθεί σε πολλά και αμέτρητα πάθη, υποθέτω ότι στο μεγαλύτερο μέρος της η επουράνια Ιερουσαλήμ θα γεμίσει από νήπια.

Γρηγόριος: Δεν αμφιβάλλουμε ότι όλα τα βαφτισμένα νήπια, τα οποία πεθαίνουν σε ηλικία που ακόμη δεν μιλούν, πηγαίνουν στη βασιλεία των ουρανών. Δεν πρέπει όμως να πιστέψουμε το ίδιο και για όσα αρχίζουν να μιλούν· γιατί σε πολλά τέτοια νήπια η θύρα της ουράνιας βασιλείας κλείνεται και εξαιτίας των γονιών τους, αν τα ανατρέφουν με κακό τρόπο.

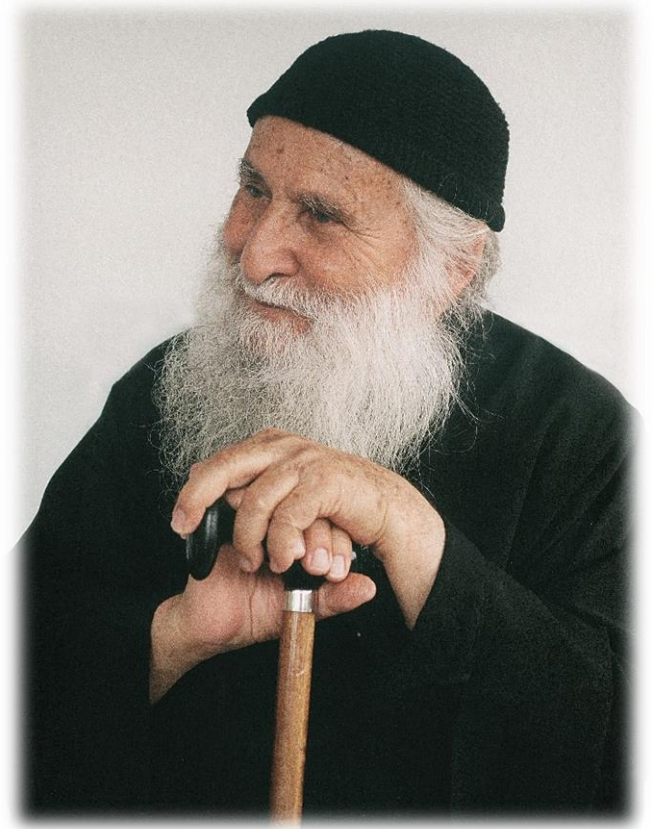
Κάποιος από την πόλη μας, γνωστός σε όλους, πριν από τρία χρόνια είχε έναν γιο, πέντε χρόνων νομίζω. Του είχε μεγάλη αδυναμία και τον ανέτρεφε χωρίς αυστηρότητα· έτσι το παιδί αυτό πήρε τη συνήθεια, όποτε ήθελε κάτι, να βλαστημά -και μόνο που το αναφέρω είναι επικίνδυνο- τη μεγαλοσύνη του Θεού. Αυτό λοιπόν το παιδί χτυπήθηκε από το θανατικό που έγινε πριν από τρία χρόνια στην πόλη μας και κόντευε να πεθάνει. Καθώς το κρατούσε ο πατέρας του στην αγκαλιά, όπως αναφέρουν όσοι ήταν εκεί παρόντες, το παιδί είδε να έρχονται σε αυτό τα πονηρά πνεύματα και άρχισε να φωνάζει, τρέμοντας και κλείνοντας τα μάτια: «Προστάτεψέ με, πατέρα, προστάτεψέ με». Και με τις φωνές αυτές γύρισε το πρόσωπο στο στήθος του πατέρα, θέλοντας να κρυφτεί.

Βλέποντάς το ο πατέρας να τρέμει, το ρώτησε τι βλέπει, και το παιδί αποκρίθηκε: «Μαύροι άνθρωποι ήρθαν και θέλουν να με πάρουν». Και λέγοντας αυτά, αμέσως βλαστήμησε το όνομα του μεγάλου Θεού και στη συνέχεια ξεψύχησε. Θέλοντας δηλαδή ο παντοδύναμος Θεός να δείξει για ποιο αμάρτημα το παιδί παραδόθηκε σε τέτοιους δεσμοφύλακες, το οποίο, όσο ζούσε, ο πατέρας του δεν θέλησε να το εμποδίσει, παραχώρησε να το επαναλάβει όταν πέθαινε. Και το παιδί αυτό ο Θεός, που με την ευσπλαχνία του το ανεχόταν να ζει βλαστημώντας, παραχώρησε με δίκαιη κρίση να βλαστημήσει και όταν πέθαινε, για να καταλάβει τη δική του αμαρτία ο πατέρας, ο οποίος, αδιαφορώντας για την ψυχή του μικρού του γιου, ανέθρεψε για τη γέεννα της φωτιάς έναν αμαρτωλό όχι μικρό, αλλά μεγάλο.

Από το Γεροντικό - Έλεγαν οι γέροντες: «Παιδαγωγήστε τα παιδιά, αδελφοί, για να μη σας παιδέψουν αυτά»

«διά πίστεως και όχι διά είδους»

Ο καθαρός σκοπός κάθε πιστού που σηκώνει τον σταυρόν του Κυρίου μας πρέπει να είναι η αγάπη προς τον Χριστόν. Εάν όλος ο βίος του χριστιανού υπάρξη μαρτυρικός, μέχρι και αυτού του τέλους του, δεν δεικνύει τίποτε αντάξιον μπροστά σε Εκείνον που "πρώτος ηγάπησεν ημάς". Να λοιπόν, που ο άνθρωπος είναι οφειλέτης όλης της χριστιανικής αύταπαρνήσεως, όσσην έδειξεν η ιστορία από της παρουσίας του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Τί γίνεται όμως; Εξ αγαθότητος δίδει ο φιλανθρωπότατος Σωτήρ μας δωρεάν την Χάριν Του, καθώς γράφει κατά πλάτος εις τον Πνευματικόν Νόμον ο Αββάς Μάρκος. Η Χάρις αυτή, όχι ως αμοιβή, αλλά ούτε και ως ο επιδιωκόμενος σκοπός, αποτελεί το σημαντικώτερον δείγμα της απλανούς πορείας μας, την πιστοτέραν μας ενίσχυσιν και πληροφορίαν και γενικά χωρίς αυτήν όλα είναι αμφίβολα και σκοτεινά. Και όμως εξακολουθεί να είναι χάρις και ουδέποτε αμοιβή.

Η αναλογία της αισθητής παρουσίας της Χάριτος του Θεού εις την αγωνιζομένην ψυχήν δεν είναι το μέτρον της αξίας των κόπων της, αλλά η ανάγκη της ενισχύσεως της από την πατρικήν πρόνοιαν του Χριστού μας εις την θέσιν και την κατάστασιν που βρίσκεται. Μη νομίζετε ότι κάθε πράξις που γίνεται κα-τά Θεόν είναι απόβλητος ή αμφίβολος, όταν δεν συνοδεύεται με την αισθητήν παρουσίαν της Χάριτος Του. Εδώ βαδίζομεν "διά πίστεως και όχι διά είδους" και μακαρίζονται "οι μη ιδόντες και πιστεύσαντες".

Γερ. Ιωσήφ Βατοπαιδινού, Πηγή: ΘΕΙΑΣ ΧΑΡΙΤΟΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ

Καλή ανησυχία, η καλή αγωνία για τον «καλόν αγώνα»

– Γέροντα, τί είναι η καλή ανησυχία;

– Η καλή ανησυχία είναι η καλή αγωνία για τον «καλόν αγώνα» . Αγωνίζεται κανείς, παρακολουθεί τον εαυτό του, εντοπίζει τί εμποδίζει την πνευματική του πρόοδο, προβληματίζεται, ζητάει, αν χρειάζεται, βοήθεια, και κάνει εργασία πνευματική. Βλέπει λ.χ. ότι στην τάδε περίπτωση φέρθηκε υπερήφανα· αμέσως σκέφτεται: «Πώς χτυπιέται η υπερηφάνεια; Με την ταπείνωση. Ταπείνωση λοιπόν». Τάκ-τάκ, χτυπάει την υπερηφάνεια με το τσεκούρι. Με λίγα λόγια ζητάει την εξέλιξη την πνευματική και κάνει εργασία πνευματική. Βλέπεις, ο μαθητής τελειώνει την πρώτη δημοτικού, πηγαίνει στην δεύτερα, τελειώνει το δημοτικό, πηγαίνει στο γυμνάσιο, στο λύκειο κ.λπ. Αν δεν είναι καλός μαθητής, θα ζητήσει βοήθεια. Ή, για να μπη στο Πανεπιστήμιο, κάνει φροντιστήριο. Μετά, για να πάρη το πτυχίο, διαβάζει εντατικά. Στην συνέχεια μπορεί να κάνη μεταπτυχιακό, ύστερα διδακτορικό· μπορεί να πάη και στο εξωτερικό για περισσότερες σπουδές. Και όλα αυτά τα κάνει, για να εξελιχθή σε μια επιστήμη. Πόσο μάλλον στην πνευματική ζωή, που είναι η πνευματική επιστήμη, πρέπει να έχη κανείς ανησυχία για την πνευματική του εξέλιξη!

Η καλή ανησυχία είναι φτερούγισμα. Δίνει στην ψυχή λεβεντιά, ζωντάνια· δεν φέρνει άγχος και στενοχώρια, αλλά παρηγοριά· δεν είναι κόπος, δεν είναι αγωνία, αλλά ζήλος για αγώνα. Εσείς μερικές φορές παρουσιάζετε μια στασιμότητα. «Έτσι αγωνίζομαι, λέτε, σ' αυτήν την κατάσταση βρίσκομαι», και μένετε εκεί. Εντάξει· βρίσκεσθε σ' αυτήν την κατάσταση. Ένας Άγιος όμως τί θα έκανε σ' αυτήν την περίπτωση; Δεν υπάρχει αυτό το τίναγμα από μέσα σας· αυτό το φτερούγισμα. Δεν έχετε αλλοιωθή εσωτερικά, γιατί δεν μπήκε μέσα σας ο μοχλός της καλής ανησυχίας, για να σάς τινάξη.

Αγ. Παϊσίου Αγιορείτου: ΛΟΓΟΙ Ε' «Πάθη και Αρετές»

«Μὴ ξεχνᾷς ποτέ σου τὸ Θεό»

Ἄπειρες εἶναι οἱ αἰτίες, ποὺ μέρα καὶ νύχτα στὴ ζωὴ μας, μᾶς παρακινοῦν γιὰ προσευχή: Ὅλος ὁ κόσμος γύρω μας. Ὅλα τὰ κτίσματα τοῦ Δημιουργοῦ μᾶς παρακινοῦν ν' ἀναπέμφουμε δεήσεις πρὸς τὸν Κύριον. Ὁ ἥλιος ποὺ μᾶς χαρίζει τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. Τὸ φεγγάρι μὲ τ' ἄστρα, ποὺ τὶς ξάστερες νύχτες γίνονται ἀδμαντοστόλιστη κορῶνα τῆς γῆς. Τὰ σύννεφα μὲ τὶς ἀστραπὲς καὶ τὶς μπόρες, οἱ σεισμοί! Ἡ ἀπεραντοσύνη τῆς θάλασσας, ἄλλοτε μὲ τὴ γαλήνη κι ἄλλοτε μὲ τὰ κύματά της. Τὰ πουλιὰ ποὺ πετᾶνε ἐπάνω μας τιτιβίζοντας χαρούμενα... Ὅλα μας λένε: «Προσευχήσου στὸν Πλάστη μας»...Οἱ καθημερινές μας ἀνάγκες, ἡ συναίσθηση τῆς μικρότητάς μας μέσα στὸ ἀπέραντο σύμπαν, μᾶς παρακινοῦν νὰ ζητοῦμε κάθε τόσο μὲ προσευχὲς τὴ βοήθεια τοῦ Κυρίου. Ἡ ἱστορία μας μὲ τὶς ἐθνικὲς καταστροφές, ὅταν οἱ πρόγονοί μας δὲν ἀκολουθοῦσαν τὸ δρόμο τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ τὶς ἀνόδους καὶ νικηφόρους πολέμους, ὅταν ἐκτελοῦσαν τὶς ἐντολές Του, μᾶς ἐπιτάσσει: «Μὴ ξεχνᾷς ποτέ σου τὸ Θεό».

Οἱ προγονικὲς συνήθειες, ποὺ κληρονομήσαμε ἀπὸ τοὺς γονεῖς μας. Οἱ γραπτοὶ καὶ ἄγραφοι νόμοι. Μὲ λίγα λόγια ὁ ἠθικὸς νόμος, ποὺ μὲ θεϊκὴ ἔμπνευση καταγράφηκε στὰ Εὐαγγέλια, μᾶς βροντοφωνοῦν νὰ βρισκόμαστε σὲ διαρκὴ ἐπικοινωνία μὲ τὸν Οὐράνιο Πατέρα.

Τὰ ἄπειρα παραδείγματα τῶν Ἀγίων καὶ τῶν Μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας μας, ποὺ ἡ προσευχὴ τοὺς πλημμύριζε μὲ γαλήνη καὶ καρτερία καὶ στὶς πιὸ φρικτὲς στιγμὲς τῶν μαρτυρίων τους! Ἀλλὰ καὶ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος Ἰησοῦς, ποὺ σταυρώθηκε γιὰ τὴ σωτηρία μας, μᾶς δείχνουν μέρα-νύχτα τὸ δρόμο τῆς προσευχῆς. Ἀρκεῖ ν' ἀνοίξουμε τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μας. Ἀρκεῖ νὰ συναισθανθοῦμε τὸ σκοπὸ τῆς ἀποστολῆς μας σὲ τοῦτο τὸν πρόσκαιρο κόσμο καὶ θὰ δοῦμε ὁλόφωτο τὸ δρόμο τῆς προσευχῆς νὰ μᾶς ὁδηγεῖ πρὸς τὸν Κύριο τῆς αἰώνιας ζωῆς.

Προσπάθησε λοιπὸν καὶ σύ, ἀδελφέ, νὰ ἔχεις πάντα ἀνοιχτὰ τὰ μάτια καὶ τ' αὐτιά τῆς ψυχῆς σου, γιὰ νὰ βλέπεις καὶ ν' ἀκοῦς ὅλα αὐτά, ποὺ σοῦ μιλᾶνε γιὰ τὴν προσευχὴ καὶ σοῦ δείχνουν φωτεινὸ τὸ δρόμο πρὸς τὸν Θεό!...

Η μεταστροφή ενός απίστου

ΑΝΑΜΕΣΑ στους Αγίους μάρτυρες της Εκκλησίας μας συγκαταλέγεται και ο νεομάρτυρας Αχμέτ (17ος αΙ-). Ήταν Τούρκος και καταγόταν από την Κωνσταντινούπολη. Στο σπίτι του είχε δούλες δύο αιχμάλωτες Ρωσίδες.

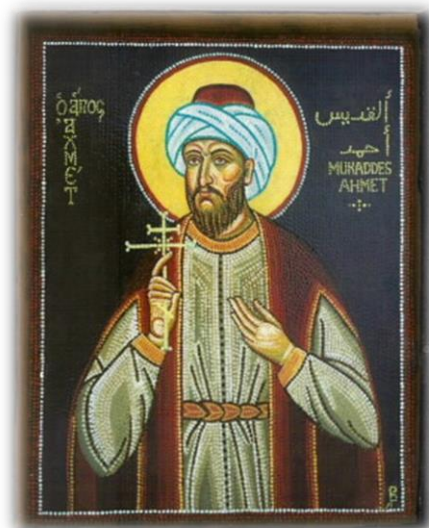
Μια νέα και μίαν ηλικιωμένη, και οι δύο ήταν ευσεβείς. Η τελευταία συνήθιζε να πηγαίνει στην εκκλησία σε κάθε γιορτή. Εκεί έπαιρνε αντίδωρα και αγιασμό, κι έφερνε απ' αυτά και στη νέα. Άλλά κάθε φορά που γινόταν αυτό, ο Αχμέτ ένιωθε να βγαίνει από το στόμα της κοπέλας μια υπέροχη ευωδία.

-Τι είναι αυτό που τρως, κι ευωδιάζει το στόμα σου; τη ρωτούσε.

-Τίποτα ιδιαίτερο, απαντούσε εκείνη.

-Δεν μπορεί. Κάτι συμβαίνει, επέμενε ο Τούρκος.

-Να τι συμβαίνει, διευκρίνισε η νέα. Συνηθίζω να τρώω ευλογημένο άρτο, που μου φέρνει η γερόντισσα από την εκκλησία των χριστιανών.

Τότε ο Αχμέτ θέλησε από περιέργεια να δει πώς λειτουργούν οι χριστιανοί στις εκκλησίες τους. Ντύθηκε λοιπόν σαν χριστιανός και πήγε στην εκκλησία του Πατριαρχείου, όπου παρακολούθησε τη θεία λειτουργία. Στη διάρκεια της ο Δεσπότης Χριστός επέτρεψε και δεύτερο θαύμα: Την ώρα που βάδιζε ο ιερέας προς την ωραία πύλη, τον είδε ο Άχμέτ υψωμένο στον αέρα και ολόφωτο. Φωτεινές ακτίνες έπεφταν από το σώμα του και φώτιζαν τα κεφάλια των χριστιανών. Δεν φώτιζαν όμως το κεφάλι του Άχμέτ. Συγκλονίστηκε με Όσα είδε ο αλλόθρησκος. Τα μάτια της ψυχής του άνοιξαν και πίστεψε χωρίς δισταγμό στον αληθινό Θεό. Ζήτησε από τον ιερέα να τον βαπτίσει. και αργότερα, στις 3 Μαΐου 1682, ομολόγησε την πίστη του σε μια συνάθροιση μεγιστάνων, οπότε αξιώθηκε να λάβει και το βάπτισμα του μαρτυρίου.

Γρηγορείτε ουν και προσεύχεσθε

Ο Κύριος μας έχει προαναγγείλει την θλίψη, που θα προηγηθῇ της Δευτέρας Παρουσίας. Και έδωκε εντολή στους μαθητές Του να έχουν τα μάτια τους ανοιχτά. Και να προσεύχονται. Τους είπε: «Βλέπετε. Αγρυπνείτε. Προσεύχεσθε. Ουκ οίδατε γαρ πότε ο καιρός εστιν»[Μάρκ. 13, 33.]. Η προσευχή χρειάζεται πάντοτε. Και είναι πάντοτε στον άνθρωπο ωφέλιμη. Γιατί αυτή τον κρατεί σε κοινωνία με τον Θεό και υπό την σκέπη Του. Αυτή τον φυλάει από τη φιλαυτία και την αυτοπεποίθηση και από το παραστράτημα της ματαιοδοξίας και της υπερηφάνειας. Και μην ξεχνάμε, πως όλους αυτούς τους λογισμούς, επακόλουθα, κακές συνέπειες της πτώσεως, του ενσπείρουν στο νου μας τα εκπεσόντα πνεύματα της πονηρίας.

Σε περίοδο θλίψης και κινδύνων, ορατών και αοράτων, η προσευχή χρειάζεται ακόμη πιο πολύ. Γιατί είναι η έκφραση της απάρνησης της αυτοπεποίθησης και έκφραση της ελπίδας στο Θεό. Γιατί εφέλκει σε μας την θεία βοήθεια. Και ο παντοδύναμος Θεός έρχεται συνεργός μας. Και με ενέργειές Του θαυμαστές μας βγάζει από τις δύσκολες περιστάσεις, που βρισκόμαστε.

Είναι λάθος να ζητή κανείς να ιδῇ σημεία εν τω ουρανῷ, για να αποκτήσῃ γνώση Θεού. Τέτοια σημεία ζητούν μόνο εκείνοι που έχουν σαρκικό φρόνημα. Και να μη το ξεχνάμε ποτέ, ότι: Η θεογνωσία, η ζώσα πίστις, η ευλογημένη ταπεινοφροσύνη, η καθαρή προσευχή, συναποτελούν την πνευματική λογική. Είναι τα επί μέρους τμήματά της. Και αντίθετα, η αγνωσία του Θεού, η απιστία, η τύφλωση του πνεύματος, η υπερηφάνεια, η αυτοπεποίθηση, η φιλαυτία, συναποτελούν το σαρκικό φρόνημα.

Το σαρκικό φρόνημα δεν γνωρίζει τον Θεό. Δεν τα δέχεται (αλλά ούτε και καταλαβαίνει!) τα μέσα, με τα οποία ο Θεός θέλει να οδηγήσῃ τον άνθρωπο στην θεογνωσία. Είναι ένας τρόπος αναζήτησης της γνώσης του Θεού πέρα για πέρα λαθεμένος και ψυχώλεθρος.

Από πού ν' αρχίζουμε την άσκηση

Του αγίου Διαδόχου

Ο δρόμος της αρετής, σ' εκείνους πού αρχίζουν ν' αγαπούν την ευσέβεια, φαίνεται πολύ σκληρός και σκοτεινός, όχι γιατί είναι πράγματι τέτοιος, αλλά γιατί η φύση του ανθρώπου, από τη γέννησή του κιόλας, έρχεται σε επαφή με την άνεση των ηδονών. Σ' εκείνους όμως πού μπόρεσαν να φτάσουν ως τη μέση του δρόμου, φαίνεται ευχάριστη και πολύ ξεκούραστη, γιατί, με τη συνέργια του αγαθού, έχει υποταχθεί η κακία στη συνήθεια της αρετής και χάνεται μαζί με την ανάμνηση των παράλογων ηδονών. Γι αυτό η ψυχή βαδίζει στο εξής με ευχαρίστηση το δρόμο των αρετών. Να γιατί ο Κύριος, προτρέποντάς μας στην οδό της σωτηρίας, λέει: «Τι στενή και τεθλιμμένη η οδός η απάγουσα είς την βασιλείαν, και ολίγοι δι' αυτής εισπορεύονται» (πρβλ. Ματθ. 7:14). Σ' εκείνους όμως πού με θερμή διάθεση αποφασίζουν την τήρηση των αγίων εντολών Του, λέει: «Ο ζυγός μου χρηστός και το φορτίον μου ελαφρόν εστί» (Ματθ. 11:30).

Πρέπει λοιπόν από την αρχή του πνευματικού αγώνα να βιάζουμε τη θέλησή μας στην εργασία των αγίων εντολών του Θεού, ώστε ο αγαθός Κύριος, βλέποντας το σκοπό και

τον κόπο μας και ότι έχουμε την προαίρεση να υπηρετήσουμε ολοπρόθυμα τις ένδοξες βουλές Του, να μας στείλει έτοιμο το άγιο θέλημά Του. Γιατί από τον Κύριο ετοιμάζεται η θέλησή μας (Παροιμ. 8:35), ώστε με πολλή χαρά να εργαζόμαστε ακατάπαυστα το αγαθό. Τότε πράγματι θα αισθανθούμε, ότι «ο Θεός έστιν ό ενεργών έν ημίν και το θέλειν και το ενεργείν υπέρ της ευδοκίας» (Φιλιπ. 2:13).

ΚΥΡΙΑΚΗ	ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ
				1 † Πρόδος Τιμίου Σταυρού, Αγ. Ζ' Μακκαβαίου (Αρχή νηστείας)	2 Άνακ. Λειψ. Σεφράνου Πρωτομάρτυρος, Φωτεινής όσιας της Κυπρίας	3 Σαλάμης μισρ., Θεοδόρας Θεσνίκης
4 † Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ Τῶν ἐν Ἑρέσῃ Ζ' παίδων, Θεόλου ἡλ. καὶ τὰς τῶν μαρτύρων	5 Εὐστιγίου μαρτ., Νόννης, Εὐγενίου τοῦ Αἰτωλοῦ, Χρήστου	6 † Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ	7 Δομετίου, Μικέλλου όσιου τοῦ ἐν Ἀκανθοῦ Κύπρου	8 Αἰμιλιανοῦ ἐπισκόπου Κυζίκου, Μύρωνος Κρήτης, Τριανταφύλλου νεομ.	9 Ματθία Ἀποστόλου Αντωνίου μάρτυρος, Ψῆ όσιου Μαρίας Πατρικίας	10 Λαυρεντίου διακ., Ξύστου Πάπα Ρώμης, Ιππολύτου μάρτυρος
11 † Η' ΜΑΤΘΑΙΟΥ Εὐπλου διακόνου Μεγαλομάρτυρος Νήφωνος Πατριάρχου Κ/Πόλεως	12 Φωτίου, Ἀνικήτου, Παμφίλου μαρτύρων	13 Μαξίμου όμολογητοῦ, Εἰρήνης τῆς μετῶν. Ξένης μοναχῆς, Εὐδοκίας	14 Μιχαίου προφήτου, Μαρκέλλου ἐπισκόπου Ἀπαμείας, Λουκίου μάρτυρος	15 † Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΓΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	16 Αγίου Μανδηλίου, Διομήδους μάρτυρος, Χαϊρημονος όσιου, Τιμοθέου Εὐρίππου	17 Μύρωνος, Παύλου, Ιουλιανῆς, Δημητρίου
18 † Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ Φλώρου, Λαύρου, Ερμού, Σεραπίωνος, Πολυκίου τῶν μαρτύρων	19 Ἀνδρέου Στρατηλάτου, Εὐτυχianoῦ, Θεοφάνους όσιου	20 Σαμουήλ προφήτου, Ρηγίνου κ' Ὁρέστου μαρτύρων Κυπρίων	21 Θαδδαίου Ἀποστόλου, Βάσσης καὶ τῶν τριῶν τέκνων αὐτῆς	22 Ἀγαθονίκου, Ἀνθοῦσης, Λουκίου μαρτύρων, Ἀγγελῆ νεομάρτυρος	23 Ἀπόδοσις Κοιμῆς. Θεοτόκου Εἰρηναίου Λουγδόπου, Νικολάου	24 † Κοσμά Αἰτωλοῦ, Διονυσίου Αἰγίνης, Εὐτυχούς
25 † Ι' ΜΑΤΘΑΙΟΥ Ἀνακομιδῇ Λειψάνων Ἀποστόλου Βαρθολομαίου, Τίτου Ἀποστ. Ἐπ. Γορτύνης	26 Ἀνδριανοῦ καὶ Ναταλίας μαρτύρων, Ἀττικῶν, Σισινίου μαρτ.	27 † Φανουρίου Μεγαλομάρτυρος, Ποιμένος όσιου	28 Μωυσῆος τοῦ Αἰθίοπος όσιου, Ἀκακίου, Διομήδους, Λαυρεντίου μαρτ.	29 † Η Ἀποτομή Τιμίας Κεφαλῆς Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου (Νηστεία)	30 Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου, Παύλου Κ/Πόλεως, Φαντίνου όσιου, Φιλωνίδου ἐπ. Κουρίου	31 † Κατάθεσις τιμίας Ζώνης τῆς Θεοτόκου

Ανακοινώσεις

- Τις Κυριακές 4^η και 18^η Αυγούστου, μετά τη θεία λειτουργία θα γίνει η **ΘΕΙΑ ΜΕΤΑΛΛΗΨΙΣ ΑΣΘΕΝΩΝ ΣΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΤΟΥΣ.**
- Ἡ ακολουθία τῆς Θείας Λειτουργίας τίς Κυριακές και τις καθημερινές θα αρχίζει η ώρα 6:30 π.μ
- Ἡ ακολουθία τοῦ Εσπερινοῦ για το μήνα Αύγουστο θα αρχίζει η ώρα 6μ.μ
- Οι Παρακλήσεις της Παναγίας μας θα αρχίζουν η ώρα 6:30 μ.μ.
- Παρακαλῶ όποιος επιθυμεί αγιασμός στο σπίτι του ἢ τρισάγιο στο κοιμητήριο τοῦ χωριοῦ να επικοινωνεῖ έγκαιρα με τον ιερέα τῆς κοινότητάς μας στο τηλέφωνο 97668822. Όποιος/ᾶ θέλει να κλείσει μυστήριο Γάμου ἢ βάφτισης παρακαλῶ να έρχεται πρώτα στο ναό, για την καλύτερη συνεννόηση και γνωριμία με τον ιερέα, και μετά να κλείνει το κέντρο για αποφυγή παρεξηγήσεων.